

کوچه‌ی تاریکِ جهان

گزیده‌ی اشعار (۱۳۷۴-۱۴۰۲)

رضا نعمتی

www.ketab.ir

کوچه‌ی تاریکِ جهان

گزیده‌ی اشعار (۱۴۰۲-۱۳۷۴)

رضا نعمتی

صفحه‌آرایی: کارگاه نشر نظامی

طرح جلد: کارگاه نشر نظامی

مشخصات ظاهری: ۱۳۸ ص، خشتی

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۸۲۵۵-۱۷-۰

ناشر: انتشارات حکیم نظامی گنجه‌ای

نوبت چاپ: اول ۱۴۰۲

تیراژ: ۱۰۰۰

نشانی: تبریز، اول خیابان طالقانی، ساختمان نورافرا، طبقه ۱

تلفن: ۰۴۱۲۵۵۴۰۰۵۲-۰۹۱۴۸۶۰۶۹۶۶

آدرس سایت: Nezamibook.ir

آدرس الکترونیکی: Nezami.Pub@gmail.com

قیمت: ۱۵۰۰۰۰ تومان

کوچه‌ی تاریکِ جهان

گزیده‌ی اشعار (۱۴۰۲-۱۳۷۴)

رضا نعمتی

سرشناسه: نعمتی، رضا، ۱۳۵۶ -

عنوان و نام پدیدآور: کوچه‌ی تاریک جهان

گزیده‌ی اشعار (۱۴۰۲ - ۱۳۷۴) / رضا نعمتی.

مشخصات نشر: تبریز: انتشارات حکیم نظامی گنجه‌ای، ۱۴۰۲.

مشخصات ظاهری: ۱۳۸ ص. خشتی

شابک: ۹۷۷-۶۲۲-۸۲۵۵-۱۷-۰

وضعیت فهرست نویسی: فیپا

عنوان دیگر: گزیده‌ی اشعار (۱۴۰۲ - ۱۳۷۴).

موضوع: شعر فارسی -- قرن ۱۴

Persian poetry -- 20th century

رده بندی کنگره: PIR۸۲۵۳

رده بندی دیویی: ۸۶۲/۱۰۸

شماره کتابشناسی ملی: ۹۴۹۳۷۴۴

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیپا

آغازِ سخن

هیچکس نامیرا نیست اما هنر می‌تواند مرگ را هم به تعالی رسانده و از فناپذیر، جاودانه بسازد. شعر، انکارِ مرگ نیست بلکه راهی برای روبه‌رو شدن با آن، مبارزه و گذشتن از نیستی است؛ تلاشی برای جاودانگی. شعر، بارانی ست که بر کویر می‌بارد؛ نسیمی ست که از کوچه‌ی تاریکِ جهان می‌گذرد. مهمانی باشکوهی ست که همه را به خویش می‌خواند.

شعرهای این دفتر روایت‌گر یک تولد تاریخی‌اند. لحن، نگاه و احساسات شاعر با گذشت زمان دگرگونه شده‌اند. در اشعار دهه‌ی ۷۰، نیروهای جوانی غالب‌ترند و شعرها رویکردی امیدوارانه به عشق، جامعه و سیاست دارند و از سویی پُر از انتقاد و خشم هستند. بخشش یا ترحم در کارشان نیست! در آثار بعد از دهه‌ی ۸۰، ردِ خاطراتِ سرخوردگی و رشد تعقل دیده می‌شود. دیگر از آن رمانتیک‌گراییِ سرخوش خبری نیست. برخی از اندیشه‌های شاعر عوض شده و نگاهش به جهان مأیوسانه‌تر اما بخشنده‌تر است. چند سالی بدون شعر یا آفرینش ادبی گذشته که شاید تا حدی ناشی از ناامیدی از ادبیات است و این سوال مهم: آیا هنر به واقع قادر است در زندگی واقعی تغییری ایجاد کند یا نه؟ از روزی که شروع به مطالعه و سپس نوشتن کرده‌ام، ادبیات همیشه فضایی برای آسودن به من داده است؛ خلوتی که در آن دنیای دوست‌داشتنی‌ام را با جهان‌بینی مخصوص خودم ساخته و رویاهای کوچکم را به هستی مصیبت‌بارم بیاورم. شعرها در تبریز یا تهران و برخی نیز بین‌راهی آمده‌اند ولی همگی ردِ مسیرِ زندگیِ شاعر هستند و حوادث تاریخی و اجتماعی در آینه‌ی آنها بازتاب یافته‌اند. سعی‌ام بر آن بوده که اشعار ساده دست‌یافتنی و زمینی باشند؛ شعرهای بی‌طرفِ انسانی معاصر که در مدار زندگی جاری است و نمی‌تواند از دیدگاه «ناظر کُل» روایتی بدهد؛ انسانی که شادی‌ها و غصه‌ها، امیدها و شوربختی‌های کوچکش را حمل کرده و با تردید به بازی‌هایی که در زندگی می‌گذرد، نگاه می‌کند.

رضا نعمتی

تبریز، زمستان ۱۴۰۲